

Vertaling van pagina's uit het 'babyboek' van Florence van Gelder

voor de doorlopende leerlijn In Oss is veel gebeurd

1. De pagina met de tekening:

Ik lachte toen ik zes weken oud was, voor de eerste keer. Vader gelooft het nu nog niet! En ik heb nog zoo mijn best gedaan!

Nadat ik uit het ziekenhuis kwam, kreeg ik karnemelk met gerstebloem en suiker. Telkens een beetje meer en in de 14^e week kreeg ik 6 keer 150 cc (15 a 20 gram meel en 45 gram suiker per liter). Vader en moeder roerden zich iedere avond kramp op die karnemelk!

In de 14^e week kreeg ik er vruchtennat bij.; eerst sinaasappel en toen ook tomaat erdoor. Die tomaat vond ik eerst helemaal niet lekker, maar er kwam suiker bij in.

2. De volgeschreven pagina

Een maand voor ik twee jaar oud werd, brak de oorlog uit. Er was veel drukte en er kwamen vliegmachines waarvoor ik erg bang was. We gingen toen met een auto uit naar Den Bosch en Til en Hansje van tante Leni gingen er ook heen, met nog meer kinderen. Daar logeerden we vier dagen. Daarna ging ik op de fiets achterop weer terug naar huis en ik huilde de hele weg lang.; we kwamen niets als auto's met vreemde soldaten tegen die helemaal niet vriendelijk waren zoals die we in Oss altijd gezien hadden.

Toen leerde ik wat in Den Bosch want ik moest wel brood eten en daarna ging dat steeds beter. Het kauwen en slikken ging minder moeilijk en als er maar jam of worst of leverpastei of "kinderpaas" op zat vond ik het wel lekker.

Met de plasjes ging het ook steeds beter. Overdag deed ik het al nooit meer in de broek en vanaf ongeveer het begin van 1941 dus toen ik 2 ½ jaar was. Bleef ik ook s middags en s nachts droog! Het kwam al gauw zo ver dat ik riep als er een plasje moest komen en nog even later kon ik zelf de broek laten zakken en op het potje gaan zitten. Alleen als de broek weer dicht moest, riep ik er iemand bij.

Ook in de oorlogsmaanden kwamen er kinderen spelen. Vooral met Paultje de Wolf was het prettig. We kwamen bijna iedere dag samen en vaak was ook Paultje Geerling ("andere Paultje") erbij. In de tuin bij Paultje had je zoveel ruimte, daar kon je hard lopen.

En toen kwam daar ook Sinterklaas. Die had ik al eens eerder gezien maar toen was Zwarte Piet erbij en daar was ik bang van. Maar die keer dat Sinterklaas echt kwam was hij zonder Zwarte Piet en toen waren er een heleboel kinderen met vaders en moeders erbij. Dat was zo'n mooi feest. Ik kreeg ook een telefoontje met een bel en kon daarmee met alle kinderen spreken.

Mijn eetlust liet in deze tijd niets te wensen en ik kreeg er aan weerskanten nog een kies bij. Zo groeide ik als kool en was op tijd ook ondeugend. Natuurlijk moest ik wel eens in de hoek staan maar dat duurde nooit erg lang; dan kwam ik vanzelf wel weer naar mama of papa toe en vroeg of ze niet meer boos waren...